

Sygn. akt IV U 640/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 kwietnia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie A. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 640/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 kwietnia 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) odmówił A. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 9 kwietnia 2015 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła A. Z. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona podniosła, iż orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS jest nieadekwatne do stanu jej zdrowia (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji i wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni A. Z. posiadała uprawnienia do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od 27 lutego 2014 r. do 21 lutego 2015 r. (decyzje (...) Oddział w S. z dnia 11 marca 2014 r., z dnia 26 sierpnia 2014 r. oraz z dnia 13 stycznia 2015 r. k. 4, k. 9, k. 11 akt organu rentowego z wniosku o świadczenie rehabilitacyjne). W dniu 6 lutego 2015 r. ubezpieczona

złożyła wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1-3 akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 6 marca 2015 r. stwierdził, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k. 9 akt organu rentowego). A. Z. wniosła sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k. 129 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej). Na skutek wniesienia sprzeciwu ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 9 kwietnia 2015 r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS k. 11 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 17 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 12 akt organu rentowego).

Biegli lekarze ortopeda, neurolog, okulista oraz lekarz medycyny pracy w opinii (k. 12 akt sprawy) sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonej zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, wygojony kikut lewej goleni, zaburzenia depresyjne adaptacyjne, krótkowzroczne zwyrodnienie obu oczu, zez rozbieżny naprzemienny oraz męty w ciele szklistym obu oczu. Schorzenia te, w ocenie biegłych, nie powodują, by ubezpieczona była niezdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi – technik ekonomista oraz wykonywanej obecnie pracy sprzedawcy-kasjera. Powyższe stanowisko biegli podtrzymali w opinii uzupełniającej wskazując, że dołączona do akt dokumentacja medyczna w postaci wszystkich wyników badań bakteriologicznych wymazu kikuta lewej goleni potwierdza, że stan zapalny kikuta lewej goleni utrzymywał się u ubezpieczonej do końca 2013 r. i w początkowym okresie 2014 r. Od 23 kwietnia 2014 r. nie wykonywano badań bakteriologicznych, z czego można wnioskować, że stanu zapalny kikuta lewej goleni nie było lub miał on niewielkie nasilenie. Ponadto w czasie badania przedmiotowego przeprowadzonego przez biegłych w dniu 15.06.2015 r. nie stwierdzono cech zapalenia tkanek miękkich kikuta lewej goleni i wycieku ropnej treści (k. 29 i k. 39 akt sprawy).

Ubezpieczona na stałe została uznana za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym (orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w W. z dnia 9 marca 1998 r. k. 1 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej).

Ubezpieczona ma 39 lat. Z zawodu jest technikiem ekonomistą. Od 1997 r. pracowała na stanowisku sprzedawcy (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. Z. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje, stosownie do treści art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. Poz. 1440 ze zm.), ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 przywołanej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Jedyną sporną okolicznością na gruncie niniejszego postępowania było stwierdzenie, czy ubezpieczona jest całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy, a jeżeli tak, to w jakim okresie.

W sporządzonej opinii (k. 12 akt sprawy) biegli ortopeda, neurolog, okulista i lekarz medycyny pracy stwierdzili, że występujące u ubezpieczonej schorzenia nie powodują niezdolności do pracy. Biegli wskazali, iż kikut lewej nogi został u ubezpieczonej wygojony w prawidłowy sposób i jest w 1/3 środkowej zaopatrzony w protezę. Prawa stopa A. Z. została uznana za stabilną w stawie skokowo-goleniowym z poprawną ruchomością. Jak zauważyli biegli, ubezpieczona porusza się przy pomocy laski łokciowej z utykaniem na lewą kończynę. Jak zaznaczono, z powodu wady wzroku- wysokiej krótkowzroczności oraz jaskry i zwyrodnienia obwodowego siatkówki, ubezpieczona jest leczona okulistycznie. W ocenie biegłych, obecny stan zdrowia nie stanowi przeciwwskazania do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi oraz wykonywanej obecnie pracy sprzedawcy-kasjera. Ubezpieczona jest osobą niepełnosprawną, dlatego praca winna być przystosowana do niepełnosprawności, ale nie daje podstaw do stwierdzenia długotrwałej niezdolności do pracy. W opinii uzupełniającej (k. 29 akt sprawy) biegli zwrócili uwagę, iż z dołączonej do akt historii choroby wynika, że od 1 sierpnia 2013 r. ubezpieczona leczy się w poradni chirurgicznej z powodu przewlekłego, okresowo zaostrzającego się stanu zapalnego kikut lewej nogi oraz miała stwierdzone wielokrotne posiewy ropnej treści, w których stwierdzono m. in. obecność gronkowca złocistego. Podano również, iż ubezpieczona jest leczona przewlekłe farmakologicznie. Zdaniem biegłych, dokumentacja ta nie koresponduje jednak zarówno z wynikami badania przedmiotowego przeprowadzonego przez ZUS jak i przez biegłych. Po dostarczeniu przez ubezpieczoną dokumentacji medycznej w postaci wyników bakteriologicznych wymazu z kikut lewej nogi z dnia 1 października 2013 r., 8 stycznia 2014 r., 12 lutego 2014 r. oraz 23 kwietnia 2014 r. (koperta k. 35 akt sprawy) oraz zapoznaniu się z wyjaśnieniami A. Z. (k. 36 akt sprawy), biegli sporządzili kolejne uzupełnienie wydanej opinii (k. 39 akt sprawy). Zwrócili w nim uwagę, iż stan zapalny kikut lewej nogi utrzymywał się u ubezpieczonej pod koniec 2013 r. oraz w początkowym okresie 2014 r. W kolejnych miesiącach natomiast nie wykonywano badań bakteriologicznych. Na tej podstawie biegli wywnioskowali, iż po tym okresie stan zapalny kikut lewej nogi nie wystąpił lub miał on niewielkie nasilenie. W trakcie badań przedmiotowych wykonywanych przez ZUS w dniach 6 marca 2015 r. i 9 kwietnia 2015 r. oraz przez biegłych w dniu 15 czerwca 2015 r. nie stwierdzono cech zapalenia tkanek miękkich kikut lewej nogi i wycieku ropnej treści. Zgodnie z powyższym, w ocenie biegłych, po zakończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, czyli po 21 lutego 2015 r. jak i obecnie, stan zdrowia ubezpieczonej, w tym stan lewej kończyny dolnej, nie ograniczał jej w znaczącym stopniu możliwości wykonywania zatrudnienia zgodnego z kwalifikacjami zawodowymi tj. w zawodzie technika ekonomisty i kasjera-sprzedawcy. Biegli uznali zatem, że brak jest podstaw do uznania ubezpieczonej za niezdolną do pracy.

Strony nie kwestionowały opinii w powyższym kształcie ani nie składały nowych wniosków dowodowych.

Sąd uznał, iż powyższy dowód z opinii biegłych stanowi wiarygodną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej. Opinia została bowiem sporządzona przez cztery osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu medycyny, a jej wydanie poprzedziło zapoznanie się przez biegłych z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz przedmiotowe badanie ubezpieczonej. Wnioski sformułowane przez biegłych są logiczne i jasne. Dlatego też Sąd podzielił stanowisko wyrażone przez biegłych. Warto nadmienić, iż zgodnie z poglądami wyrażonymi w orzecznictwie (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, PiZS 1988/7/62), przy ocenie opinii biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego. Stąd też uznać należy, iż jak stwierdzili biegli, ubezpieczona jest zdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, tj. na stanowisku sprzedawcy. Tym samym nie jest ona niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Na marginesie jedynie zaznaczyć należy, iż kwestia niezdolności do pracy jest ustalana na podstawie opinii biegłych lekarzy o specjalizacjach odpowiadających schorzeniom rozpoznanym u osoby ubezpieczonej. Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, którym legitymuje się wnioskodawczyni, nie może mieć decydującego znaczenia przy stwierdzeniu, czy jest ona niezdolna do pracy. O uznaniu za osobę niepełnosprawną decydują bowiem przesłanki wyrażone w art. 2 pkt 10 oraz art. 4 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej

oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t. j. Dz. U. z 2011 Nr 127 poz. 721 ze zm.). Nie są one tożsame z wyrażoną w art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS regulacją dotyczącą niezdolności do pracy.

Wobec orzeczenia przez biegłych, że stan zdrowia ubezpieczonej nie uzasadnia orzeczenia u niej niezdolności do pracy, ubezpieczona nie spełnia przesłanek do przyznania jej renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.